

MEM
NIVALLS
PRATORI

DN. JOHANN

NO M
IN FLORARIB

ANNI

stantes & optantes non
auspicis

A M

Quo hinc est clarum revocare ad sublimitatem
Candida quod rivum voca seduntur nec
Nunc hinc est videri trodeni nominale laborum
Et speculatio vestra vestra per sua via
Gratia deprece sunt decorans effluvia JOHANNEM
R edidit optas perpetuo hore vices
Nunc via, nunc reges in videri dixerit hore
Nec facit indignas tunc vel sua morte
Omnia succedunt, cunctis aplaudit amicis
Omnis & ex anni fertilitate venit
Tollis ades MEYER, Tibi dyan videat annus
Quand; patrum votis tunc hore obiter hinc
Stillicet illa Tunc commendat Gratia Nomen
Ovi pia divini signa JOHANNIS habes
Interca pavid gemina sub imagine ludic
Respicit, pax tunc fortis imago Tunc

Tunc nos excipit po
A p; dante

SAITNAE

MEMORIAM
NIVALIS ITINERIS,
PRÆTORI SPECTATISSIMO

DN. JOHANNI CHRISTIA-
NO MEYERO,
IN FLORALIBUS JOHANNÆIS,
ANNI M D C C V.

lætantes & optantes non repetere solum, sed & futuris
auspiciis sacram esse voluerunt

AMICI.

Nunc juvat elapsam revocare ad júbila brumam,
Candida quod niveum vota sequuntur iter.
Nunc dulce est veterum tandem meminisse laborum,
Et spectasse vagas vasta per arva vias.
Gratia quippe suum decorans æstiva JOHANNEM,
Reddidit optatas perpete flore vices.
Nunc via, nunc requies in apricis quæritur hortis:
Nec facit indignas turbo vel aura moras.
Omnia succedunt, cupiens applaudit amicus:
Omen & ex anni fertilitate venit.
Testis ades MEYERE, Tibi quam rideat annus,
Quamq; parum votis nunc prior obstet hiems.
Scilicet ista Tuum commendat Gratia Nomen,
Qui pia divini signa JOHANNIS habes.
Interea siquid gemina sub imagine ludit:
Respice, quæ fuerit sortis imago Tuæ.

Pectora qui gestas sublimibus obsita curis,
Quid? nisi per medias cogaris ire nives.
Nunquam cessat hiems, quin se ipsa exasperat æstas,
Tramite nec facili volvere cuncta licet.
Sæpe Tuus vultus verno velut igne coruscat:
Mens tamen in dubiis fluctuat alta viis.
Aula quid exposcit? quid Patria, Curia, cives,
Quid cum lite forum? vita quid ipsa movet?
Attamen his curis sua non solatia defunt,
Vestit & austeras mollior herba nives.
Ipse Deus vario qui tempore temperat orbem,
Dirigit arbitrio munia sancta suo.
Hoc duce tristis hiems & commoda perplacet æstas,
Quo duce subsidium, quo duce finis erit.
Sic ubi difficiles olim superaveris horas,
Perpetuo liceat veris honore frui.

Tunc nos excipiet post in via tormina LOBEN.
Atq; dabunt LAUDES læta per astra sonum.

ZITTAVIÆ, typis Michaëlis Hartmanni.

C. H. R. I. S. T. I. A.

E. R. O.

O. H. A. N. N. I. S.

C. V.

et solum sed & iustus

dicuntur

I.

... quoniam qui dei gloriam approbationem operibus curis
 ... quibus non persequuntur cunctis ut rivas
 ... quod non debet fieri, coram deo ipse exaltatus est
 ... quoniam in se nihil operis cuncta sunt
 ... et hoc vultis scire quod vultis scire
 ... quod scitis in deo ...
 ... quod vultis scire ...
 ... quod scitis ...
 ... quod vultis scire ...
 ... quod scitis ...
 ... quod vultis scire ...
 ... quod scitis ...
 ... quod vultis scire ...
 ... quod scitis ...